

prima instanță: L.Pruteanu
instanța de apel: D. Manole
N.Traciuc, E.Fistican

dosarul nr.3ra-344/14

Î N C H E I E R E

27 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Bîzgu Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bîzgu Anatolie împotriva Parlamentului Republicii Moldova, Comisiei Juridice pentru numiri și imunități cu privire la suspendarea actului administrativ, interzicerea Comisiei Juridice pentru numiri și imunități de a organiza și desfășura în continuare concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție pînă la soluționarea litigiului în fond, contestarea în parte a actului administrativ, obligarea de a adopta hotărîrea privind înregistrarea sa în calitate de candidat la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție și de a-i permite să susțină proba scrisă și verbală stabilită de Comisia Juridică pentru numiri și imunități, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La data de 26 septembrie 2013 Bîzgu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parlamentului Republicii Moldova, Comisiei Juridice pentru numiri și imunități cu privire la suspendarea actului administrativ, interzicerea Comisiei Juridice pentru numiri și imunități de a organiza și desfășura în continuare concursul pentru selectarea candidatului la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție pînă la soluționarea litigiului în fond, contestarea în parte a actului

administrativ, obligarea de a adopta hotărârea privind înregistrarea sa în calitate de candidat la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție și de a-i permite să susțină proba scrisă și verbală stabilită de Comisia Juridică pentru numiri și imunități.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01.03.2013 pricina a fost strămutată pentru examinare în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii Bîzgu Anatolie a menționat, că în conformitate cu art. 8 alin. (4) Legea nr. 120 din 20.05.2012 și Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru selectarea candidatului la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție, aprobat la ședința Comisiei Juridice pentru numiri și imunități din 04.07.2012, la data de 11.09.2012, a prezentat Comisiei Juridice pentru numiri și imunități toate actele necesare stabilite de legislație, pentru a candida la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție.

Reclamantul menționează, că la data de 19.09.2012 Comisia Juridică pentru numiri și imunități a respins candidatura sa în calitate de candidat la funcția enunțată, pe motiv că, nu are vechimea în muncă în domeniul juridic de cel puțin 10 ani.

Reclamantul consideră, că Comisia Juridică pentru numiri și imunități nu a luat în considerație vechimea în muncă în domeniul juridic indicată în carnetul de muncă, care este peste 10 ani, a studiat superficial actele prezentate, a adoptat o decizie ilegală, prin care s-a hotărât de a nu-l înregistra în calitate de candidat la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție și nu i-a permis să susțină proba scrisă și verbală, stabilită de Comisia Juridică pentru numiri și imunități la data de 25.09.2012 și respectiv la data de 26.09.2012.

Bîzgu Anatolie solicită suspendarea hotărârii Comisiei Juridice pentru numiri și imunități din 19.09.2012 și 25.09.2012; de a interzice Comisiei Juridice pentru numiri și imunități organizarea și desfășurarea în continuare a concursului pentru selectarea candidatului la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție, pînă la soluționarea litigiului în fond; de a anula în parte hotărârea Comisiei Juridice pentru numiri și imunități din 19.09.2012 și 25.09.2012 în privința lui Bîzgu Anatolie și a obliga Comisia Juridică pentru numiri și imunități de a-l înregistra în calitate de candidat la funcția de Director al Centrului Național Anticorupție și a-i permite să susțină proba scrisă și verbală stabilită de Comisia Juridică pentru numiri și imunități.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 iunie 2013 acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 19 noiembrie 2013 s-a respins apelul declarat de Bîzgu Anatolie și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 15 ianuarie 2014 Bîzgu Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat, că instanțele au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme

de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs că, instanțele au aplicat eronat normele de drept material și procedural nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal, iar instanța de apel corect a raportat normele de drept aplicate la circumstanțele de fapt ale pricinii civile în cauză.

Or, recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt, iar în conformitate cu art. 440 Cod de procedură civilă, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Circumstanțele cauzei au fost determinate de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul deduce, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele recurentului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bîzgu Anatolie ca inadmisibil.

În conformitate cu art.432, art.433, art.440 CPC, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Bîzgu Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan